

РЕШЕНИЕ

№ 42402

гр. София, 17.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 35 състав, в
публично заседание на 26.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петър Савчев

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **8971**
по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 144, ал. 1 във вр. чл. чл. 160, ал. 1 във вр. чл. 268, ал. 1 от ДОПК.
Производството е образувано по жалба на „СВЕТЪ“ ООД, ЕИК:[ЕИК], адр. [населено място],
[улица], ет. 1 срещу Решение № ПИ-194/27.06.2025 г. на директора на ТД на НАП- С. Ц. С., с
което е оставена без уважение жалбата му срещу постановление за налагане на обезпечителни
мерки с изх. № С250022-022-0060753/03.06.2025 г. на старши публичен изпълнител, Дирекция
„Събиране“ при ТД на НАП – С., с което публичният изпълнител е наложил заповед на три МПС на
жалбоподателя във връзка със събиране на публични вземания по изп.д. №[ЕИК]/2025 г. по описа
на ТД на НАП - С.. Моли отмяна на решението и постановлението. Претендира деловодни
разноски.

Ответникът директора на ТД на НАП- С. оспорва изцяло жалбата. Претендира деловодни
разноски.

Контролиращата страна Софийска градска прокуратура не взима становище.

Жалбата е подадена в срока по чл. 268, ал. 1 от ДОПК, поради което следва да се разгледа по
същество.

Съдът, като взе предвид твърденията на страните и прецени събраните доказателства, по реда на §
2 от ДРДОПК във вр. чл. 168 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна при
цялостна проверка на основанията за законност на административния акт по чл. 146 от АПК и чл.
160, ал. 2 от ДОПК:

От представените по делото доказателства се установява, че в ТД на НАП С. е образувано
срещу жалбоподателя изпълнително дело /ИД/ под №[ЕИК]/2025 г. Със съобщение за доброволно

изпълнение изх. № С250022-048-0065868/15.05.2025 г. жалбоподателят е поканен да изпълни задълженията си доброволно на основание чл. 221, ал. 1 от ДОПК. Изцяло не е платено, поради което с постановление, изписано като такова „за налагане на обезпечителни марки“ с изх. № С250022-022-0060753/03.06.2025 г. на старши публичен изпълнител, Дирекция „Събиране“ при ТД на НАП – С., е наложил заповор на три МПС на жалбоподателя във връзка със събиране на публични вземания в размер на 36 931,95 лв. Жалбата срещу това постановление е оставена без уважение с обжалваното решение и делото е върнато на публичния изпълнител с указания да извърши надлежна оценка на заповорираниите МПС.

Правилни са съображенията в обжалваното решение, постановлението е издадено от компетентен орган – публичен изпълнител в териториално компетентната ТД на НАП, съгласно чл. 8, ал. 1, т. 1 от ДОПК и съгласно правомощията на този орган по чл. 167 от ДОПК.

Както в постановлението на публичния изпълнител, така и в обжалваното решение, неправилно се посочва, че заповорите са обезпечителни и се отнася към правната уредба на чл. 195 и сл. от ДОПК. В случая е образувано изпълнително дело, отправена е покана за доброволно изпълнение по реда на чл. 221, ал. 1 от ДОПК, поради което заповорът е изпълнителен, като насочен към вещи, които не са били преди това предмет на обезпечение. В този смисъл е разпоредбата на чл. 221, ал. 4 от ДОПК, според която в случаите, когато не са наложени обезпечителни мерки, принудителното изпълнение върху вземания на длъжника и върху негови движими и недвижими вещи започва чрез налагането на заповор, съответно чрез вписването на възбрана, с постановление на публичния изпълнител. Видно от процесното постановление, изписано като такова „за налагане на обезпечителни мерки“ с изх. № С250022-022-0060753/03.06.2025 г., публичният изпълнител е наложил заповор на три МПС на жалбоподателя във връзка със събиране на публични вземания в размер на 36 931,95 лв., като МПС са оценени по балансова стойност на 0,00 лв. Жалбоподателят възразява, че тази оценка е неправилна, не може да се оценят МПС на 0,00 лв., с което е нарушена разпоредбата на чл. 196, ал. 6, т. 1 от ДОПК относно оценката на заповорирани МПС и чл. 195, ал. 7 от ДОПК, която урежда принципът на съразмерност на стойността на заповорираниите вещи спрямо размера на дълга. В случая, обаче, се изложиха съображения, че чл. 195 и сл. не са приложими, а е приложима уредбата на събиране на вземания при образувано изпълнително производство – чл. 220 и сл. от ДОПК. В случая, относима е разпоредбата на чл. 233, ал. 1 от ДОПК, според която ако вземането не е било обезпечено или вещта не е била описана в съобщението за налагане на заповора или възбраната, изпълнението се извършва чрез опис. Публичният изпълнител насрочва времето за извършване на опис. Това е така, доколкото в процесното постановление, което по характера си е такова за налагане на изпълнителен заповор, независимо, че е изписано като постановление за налагане на обезпечителни марки, обектите на заповора – трите МПС, не са оценени коректно. Разпоредбата на чл. 235, ал. 3 от ДОПК посочва реда за оценка на МПС. Следователно, като се изключи, че се позовава на неотнормирана правна норма – чл. 195, ал. 6 от ДОПК, обжалваното решение правилно оставя без уважение жалбата на жалбоподателя срещу постановлението и връща преписката на публичния изпълнител на основание чл. 233, ал. 1 във вр. чл. 235, ал. 3 от ДОПК за извършване на оценка на заповорираниите три МПС. Предвид изложеното за правилото на разпоредбата на чл. 233, ал. 1 от ДОПК, следва да се приеме, че постановлението за налагане на изпълнителни заповори на МПС, в които те не са оценени, не е неправилно. Идеята на законодателя е да се гарантира бързина при осигуряването на имущество, срещу което да се насочи принудителното изпълнение на публичните вземания, което е от съществен обществен интерес.

Предвид изложеното до тук, неоснователни са възразенията на жалбоподателя относно липсата а оценка на заповорираниите МПС. Преписката е върната на публичния изпълнител с обжалваното

решение именно, за да се извърши оценката. Неоснователни са възраженията за липсата на обезпечителна нужда, поради частично плащане на задълженията. Тези възражения не могат да се правят в изпълнителното производство, за което са уредени специфични правила по започване, спиране и прекратяване.

Предвид гореизложеното, и на основание 144, ал. 1 във вр. чл. 160, ал. 1 във вр. чл. 268, ал. 1 от ДОПК съдът приема, че жалбата следва да се отхвърли.

На основание чл. 161, ал. 1, изр. 3 от ДОПК на ответната администрация следва да се присъди възнаграждение за юрисконсулт в размер на 200 лв. За да присъди този размер съдът взема предвид че минимумът по чл. 8, ал. 1 във вр. чл. 7, ал. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа възлиза на 3 604,55 лв. , което е прекомерно предвид фактическата и правна сложност на делото.

Въз основа на гореизложеното, съдът

Р Е Ш И :

ОТХЪВРЛЯ жалбата на „СВЕТЪ“ ООД, ЕИК:[ЕИК], адр. [населено място], [улица], ет. 1 срещу Решение № ПИ-194/27.06.2025 г. на директора на ТД на НАП- С. Ц. С., с което е оставена без уважение жалбата му срещу постановление с изх. № С250022-022-0060753/03.06.2025 г. на старши публичен изпълнител, Дирекция „Събиране“ при ТД на НАП – С..

ОСЪЖДА жалбоподателя „СВЕТЪ“ ООД, ЕИК:[ЕИК], адр. [населено място], [улица], ет. 1 да заплати на НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ, на осн. чл. 161, ал. 1, изр. 3 от ДОПК, сумата от 200 лв. деловодни разноски.

Решението не подлежи на обжалване.